

AKADEMIJA V POČASTITEV DNEVA SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

V soboto, 23.6.2012, smo po večerni maši za domovino, skupaj s Škofjeloškim oktetom, pripravili akademijo v počastitev dneva državnosti.

V kulturnem program smo se spomnili blaženega Alojzija Grozdeta, ki kot mlad pesnik in mučenec nosi močno sporočilo mladim. Slovenija, kot mlada država, potrebuje mladino, ki bo poznala Grozdetove pesmi, po njih sporočilu živela, in jih kot najbogatejšo doto prenašala novim rodovom.

Jakob Florjančič, Jerca Logonder in Andrej Hoivik so se že dodobra spoprijateljili z Grozdetovimi verzi. Doživeto so recitirali domovinski pesmi SLOVENSKI BESEDI in DOMOVINI ter pesem V TIHI VEČER, ki opeva hvalnico naravi.

Slovenci imamo z blaženim Lojzetom Grozdetom plemenitega človeka. S svojim življenjem je izžareval ljubezen, delavnost, požrtvovalnost, zvestobo in globoko vero ... torej vrline, ki jih potrebujejo vse generacije, da bodo imele moč, kot viharnik, v življenju, 'STATI inu OBSTATI', kakor je zapisano v Katekizmu, naši prvi slovenski tiskani knjigi Primoža Trubarja iz leta 1550.

Slovesnost smo zaključili z Grozdetovimi verzi:

*Srce mi poje himno,
donečo do neba:
»Vse za domovino,
narod in Boga!«*

Naj nas ti verzi opogumljajo, da bomo tudi sami izžarevali ljubezen do domovine in tako vnemali Slovenijo za VISOKE IDEALE.

Mojca Berce

Lojze Grozde:

SLOVENSKI BESEDI

Slovensko mi mati je pela,
kadar me v naročje je vzela,
slovensko moliti učila,
o Bogu mi je govorila.
In prva beseda je bila,
ki usta so jo izgovorila,
mi moja poslednja naj bo
slovenska še ravno tako.
In v tebi o tebi vesel
ti pesmice glasno bom pel.

V TIHI VEČER

Vse naokoli je mir,
le v gozdu pod vrtom skovir
skovika v tihi večer.

A čuj, gori čez vas
zapeli so fantje na glas
v večerni čas.

In zvezde na nebu migljajo
in z mesecem se igrajo,
lepo in ljubko kramljajo.

In gledam v ta lepi čar
in vem, da je tvoja stvar,
nebes in zemlje vladar.

Zato ni je v srcu lepo,
ko gledam zvezdnato nebo
in pesem poslušam lepo.

DOMOVINI

Videl sem tvoje cvetoče ravnine,
videl v njih lepe, prijazne vasi,
videl sem s snegom pokrite planine,
hribčke in gričke in strme rebri.

V polju zoreče je žito šumelo,
cvetje krasilo zelene trave,
v drevju, grmičju vse glasno je pelo,
s hribov so vriskale bele cerkve.

Sveta si zemlja, ti blagoslovljena
si od Najvišjega, Kralja neba;
ti z mojih dedov krvjo napojena,
tebi vsa moja ljubezen velja.

Tebi živeti in zate umreti,
draga Slovenija, srčno želim;
ko ti še lepih dni zarja zasveti,
v tvojih naj svetih tleh grob svoj dobim.